

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120209719
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120209719.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: U. X., K.. XX.XX.XXXX, O. O. XXX/XX, Č., právne zastúpený JUDr. Michaelom Medviďom, advokátom so sídlom Wurmova 1131/4, 040 01 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.077,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 29. októbra 2020 do zaplatenia, do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobný návrh žalobcu zamietajú.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 17.08.2020 žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4.077,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 01. septembra 2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Prešov bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Voči uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, pričom Uznesením Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 24.07.2015 bola sťažnosť obvineného zamietnutá. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/51/2016 zo dňa 26. apríla 2018 bol U. X. oslobodený spod obžaloby, čo vplynulo aj z rozsudku Krajského súdu Prešov 7To/17/2019 zo dňa 04. septembra 2019. V súvislosti s obhajobou vo vyššie uvedenej trestnej veci vznikla žalobcovi škoda, keďže vynaložil náklady na advokáta X.. G. S. spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré celkovo uhradil advokátovi vo výške 6.222,91 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny za zastupovanie, hotových výdavkov a nákladov na cestovné, stratu času a parkovné. V tomto spore si žalobca uplatňuje iba odmenu za celkovo 30 úkonov v trestnej veci a režijný paušál po 104,87 Eur, spolu sumu 4.077,36 Eur.

2. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody za 30 úkonov právnej pomoci, ktoré vynaložil za právne zastúpenie v trestnej veci a ide o tieto úkony :

- 13.08.2015 - prevzatie obhajoby a prvá porada s klientom
- 17.8.2015 - preskúmanie spisu OR PZ Prešov
- 17.08.2015 - porada s klientom
- 7.9.2015 - porada s klientom
- 8.9.2015 - výsluch klienta na OR PZ 9:00-12:00 hod.
- 24.9.2015 - výsluch svedka OR PZ Prešov
- 30.9.2015- výsluch W. S. OR PZ Prešov
- 13.10.2015 - výsluch svedkyne OR PZ
- 20.11.2015 - výsluch W.. S. OR PZ PO
- 23.11.2015 - porada s klientom
- 23.11.2016/24.11.2015- výsluch W. G. OR PZ PO
- 25.1.2016 - výsluch spoluobvineného OR PZ
- 23.3.2016 - konfrontácia klienta so spoluobvineným OR PZ PO
- 29.3.2016 - porada s klientom
- 30.3.2016 - preštudovanie spisu OR PZ PO 9.00-11.00 hod.
- 7.1.2017 - preštudovanie obžaloby - analýza veci
- 16.1.2017 - porada s klientom o analýze veci, vrátane prípravy na pojednávanie
- 17.1.2017 - hlavné pojednávanie OS Prešov - odročené - počítané 50 %
- 7.3.2017 - porada s klientom, pojednávanie OS Prešov odročené
- 11.5.2017 - hlavné pojednávanie OS Prešov 8.30-10.45 hod.
- 12.9.2017- hlavné pojednávanie OS Prešov 8.30-10.00 a 13.00-14.00 hod.
- 14.11.2017 - hlavné pojednávanie OS Prešov 8.30-10.30 hod.
- 22.1.2018 - hlavné pojednávanie OS Prešov 13.00-14.45 hod.
- 23.1.2018 - hlavné pojednávanie OS Prešov 8.30-11.00 hod.
- 22.3.2018 - hlavné pojednávanie OS Prešov
- 26.4.2018 - hlavné pojednávanie OS Prešov - záverečné reči, vyhlásenie Rozsudku
- 24.11.2018 - preskúmanie odvolanie OP Prešov - vypracovanie písomnej analýzy
- 25.11.2018 - porada s klientom
- 26.11.2018 - písomné vyjadrenie k odvolaniu OP Prešov
- 4.9.2019 - verejné zasadnutie na KS Prešov.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 17. septembra 2020, v ktorom žiadala žalobu zamietnuť. Bola toho názoru, že zodpovednosť štátu musí byť obmedzená len na prípady, keď je vydané nezákonné rozhodnutie alebo konštatovaný nesprávny úradný postup. Štát nemôže zodpovedať v každom jednotlivom prípade za výsledok trestného konania. Pokiaľ by mal štát zodpovedať objektívne len za výsledok trestného konania, uvedená koncepcia by narušila podstatu a zmysel vedenia celého trestného konania, v rámci ktorého sa voči obvinenému vznáša obvinenie za situácie, kedy na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Názor, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby nemá automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia prezentoval tiež Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze II.ÚS 163/2013 - 50 zo dňa 13. novembra 2013, keď dospel k záveru, že skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t.j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, respektíve za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s touto argumentáciou, žalovaný požiadal o lehotu tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku na plnenie.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23. septembra 2020 zotrval na svojom stanovisku a mal za to, že boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady pre zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Žiadosťou o predbežné prerokovanie náhrady škody požiadal žalobca listom zo dňa 28. apríla 2020 o zaplatenie sumy vo výške 4.077,36 Eur celkovo za 30 úkonov v trestnej veci a paušálu 104,87 Eur.

7. Listom zo dňa 16.06.2020 odpovedala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žalobcovi, že jeho požiadavke na vyplatenie sumy v celom rozsahu nevyhovuje. Meritórne rozhodnutie v prospech obvineného bez ďalšieho ešte neznamená nezákonnosť vedeného trestného stíhania a nie je dôkazom toho, že trestné konanie nemalo byť vôbec začaté, pričom poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 163/2013 zo dňa 13. novembra 2013. Za nezákonné možno považovať iba také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad, v danom prípade nesplnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 206 Trestného poriadku.

8. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, odboru kriminálnej polície Prešov č. Č.:R.-XXXX/OEK-V.-XXXX G. P. XX. U.J. XXXX bolo žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d), k), § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, pričom Uznesením Krajskej prokuratúry Prešov X/XKPTXXX/XX/XXXX zo dňa 24.07.2015 bola sťažnosť obvineného zamietnutá. Z obsahu trestného spisu 33T/51/2016 mal súd za preukázané, že dňa 13.08.2015 splnomocnil žalobca na obhajobu advokáta X.. G. S.. Okresná prokuratúra Prešov rozhodnutím zo dňa 17. mája 2016 pod spisovou značkou XPVXXX/XXXXXX podala Okresnému súdu Prešov obžalobu na žalobcu. Rozsudkom Okresného súdu Prešov spisová značka 33T/51/2016 zo dňa 26. apríla 2018 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7To/17/2019 zo dňa 04. septembra 2019, rozsudok súdu 1. stupňa nebol vo vzťahu k žalobcovi zmenený. Trestné konanie tak bolo ukončené, čo mal súd za preukázané z pripojeného trestného spisu.

9. Na súdom nariadenom pojednávaní právny zástupca žalobcu v zmysle poučenia súdu, s poukázaním na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.01.2017 II.ÚS 676/2016, poučil právneho zástupcu žalobcu o potrebe správneho označenia žalovaného. V zmysle citovaného nálezu Ústavného súdu je v žalobe označený len orgán oprávnený konať v mene štátu, pričom zo žaloby vyplýva, že smeruje proti štátu, je povinnosťou konajúceho súdu žalobcu vyzvať na odstránenie tejto vady žaloby spočívajúcej v jej nezrozumiteľnosti z dôvodu neurčitosti. Rovnako súd citoval aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 362/2017, kde v sporoch tejto povahy judikatórnym smerovaním je dôsledné využitie poučovacej povinnosti súdu, zvlášť, keď ide o nezákonné zásahy do osobnej slobody. Rovnaká poučovacia povinnosť súdu vyplýva napríklad z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/73/2015, 3Cdo/78/2007, 3Cdo/148/2017 zo dňa 14. septembra 2017, ako aj ďalších. Právny zástupca žalobcu tak upravil označenie žalovaného Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava. Zároveň uviedol, že základ nároku je daný a žalobe žiadal v celom rozsahu vyhovieť. Zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť, zotrval na svojom písomnom vyjadrení a v prípade, ak by sa súd nestotožnil s právnou argumentáciou, požadoval stanoviť lehotu na plnenie tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len Zákon č. 514/2003 Z.z.), tento zákon upravuje

a)

zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,

b)

zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,

c)

predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) Zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 až 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>

Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo

rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

11. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného, odboru kriminálnej polície Prešov Č.:R.-XXXX/OEK-V.-XXXX zo dňa 07. apríla 2015 bolo žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d), k), § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Rovnako Uznesením Krajskej prokuratúry Prešov X/XKPTXXX/XX/XXXX zo dňa 24.07.2015 bola sťažnosť obvineného zamietnutá. Na žalobcu bola dňa 17. mája 2016 podaná obžaloba, pričom Rozsudkom Okresného súdu Prešov 33T/51/2016 zo dňa 26. apríla 2018 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7To/17/2019 zo dňa 04. septembra 2019 bol spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

12. Súd zdôrazňuje, že súdna prax je dlhodobo ustálená v otázke vyhodnotenia uznesenia o vznesení obvinenia ako nezákonného a v konečnom dôsledku dôjde k oslobodeniu obžalovaného, prípadne k zastaveniu trestného stíhania. Ide o rozhodnutia, napríklad publikované R 70/94, R 35/91, R 37/2013, ako aj rozhodnutie R 37/2014. Rozhodujúca úvaha sa odvíja od nevyhnutnosti materiálneho vnímania právneho štátu a jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, respektíve postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce, ak orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. V danej súvislosti je potrebné doplniť aj to, že osoba, proti ktorej je vedené trestné stíhanie je v porovnaní s orgánmi štátu v značnej nevýhode už len z toho titulu, že štát disponuje na tento účel osobitne zriadeným odborným aparátom s rozsiahlym profesionálnym zázemím. Tiež preto priamo ústava zaručuje stíhanej osobe právo na právnu pomoc. Súčasťou daného základného práva pre prípad i z hľadiska stíhania osoby pozitívneho výsledku trestného stíhania je jej oprávnenie požadovať náhradu účelne vynaložených nákladov konkrétnej právnej pomoci ako materiálnej ujmy spôsobenej štátom. Výkladom z opaku tejto úvahy možno dospieť k záveru, že niet racionálneho dôvodu nepriznať fyzickej osobe právo na náhradu trov obhajoby, ak štátna mašinéria v pozitívnom slova zmysle voči nej neopodstatnene viedla trestné stíhanie, respektíve jej nebola spôsobilá preukázať pôvodne uznesením o vznesení obvinenia tvrdenú vinu, t.j. potvrdí dôvodnosť vzneseného obvinenia právoplatným odsúdením, ktoré jediné je z pohľadu preukázania viny relevantné (rozsudok Krajského súdu Žilina 5Co/173/2019 173 zo dňa 28.01.2020). Ako vyplýva z pripojeného trestného spisu, nenaplnil sa základný účel trestného konania, a to vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči možnému páchatelovi. Štát sa teda stal zodpovedným za vedenie trestného stíhania voči žalobcovi, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto zákonného ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho gramatického výkladu. V tomto smere je dôležité poukázať na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej gramatický výklad právnej normy slúži na prvotné priblíženie k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis. Na overenie správnosti výkladu, respektíve na jej doplnenie alebo spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatického výkladu, najmä teologický a systematický výklad, vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácii prispieť k zaisteniu obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.

13. Ustálená judikatúra súdov v prípadoch uplatnených nárokov na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, vychádza zo zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4MCdo/15/2009, 3Cdo/194/2010, ale napríklad aj

na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 25/2011 a I.ÚS 514/2016. Súd je toho názoru, že boli splnené všetky kumulatívne zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti štátu za škodu, a to nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a výškou spôsobenej škody.

14. Žalobca si náhradu škody uplatnil podľa zákona 514/2003 Z.z. spočívajúcu v náhrade trov, ktoré mu vznikli v trestnom konaní ako trovy právneho zastúpenia na základe toho, že dňom 13.08.2015 v trestnom konaní splnomocnil na svoju obhajobu advokáta X.. G. S.. Celkovo žiadal priznať odmenu za 30 úkonov v trestnej veci, ktoré vyplývajú aj z pripojeného trestného spisu, ktoré žalovaná nerozporovala a rovnako nerozporovala ani ich výšku 104,87 Eur za každý úkon a paušálnu sumu náhrad za každý úkon 8,39 Eur, vrátane 20 % DPH. To sporné medzi stranami sporu nebolo. Žalobca predložil v konaní aj faktúru, z ktorej vyplýva zaplatenie dlžnej sumy svojmu advokátovi. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu, ako aj z trestného spisu vyplynulo pre súd vykonanie úkonov, o ktorých žalobca v konaní doložil aj príslušné zápisnice, ako aj iné procesné úkony, ktorých sa zúčastnil jeho obhajca a ktoré súviseli s touto trestnou vecou. Súd v tejto súvislosti má za to, že keďže vykonanie týchto úkonov, ich účelnosť, ako aj hodnota jednotlivých úkonov právnej pomoci nebola zo strany žalovaného rozporovaná, z tohto dôvodu súd bol toho názoru, že žalobca má nárok na náhradu škody pozostávajúcej z tridsiatich úkonov právnej pomoci v trestnej veci v hodnote jedného úkonu á 104,87 Eur, vrátane paušálnej sumy náhrad za každý úkon 8,39 Eur, a pripočítanej 20 % DPH, čo je súladné s vystavenou zmluvou o právnej pomoci zo dňa 13.08.2015. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi sumu 3.146,10 Eur (30 x 104,87 Eur + 30 x 8,39 Eur, spolu sumu 251,70 Eur) a 20 % DPH vo výške 679,56 Eur. Spolu tak súd zaviazal žalovanú nahraďiť žalobcovi náhradu škody vo výške 4.077,36 Eur (3.146,10 + 251,70 + 679,56 Eur). S poukazom na námietku žalovanej, aby súd v rozsudku určil dlhšiu dobu plnenia, súd povolil žalovanej zaplatiť túto sumu žalobcovi v lehote do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

15. V súlade s § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa 29. októbra 2020 do zaplatenia. Žalobca listom zo dňa 28. apríla 2020 požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o náhradu škody. V liste Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020 tá konštatuje, že žiadosť žalobcu o náhradu škody im bola doručená dňa 28. apríla 2020. Súd z tohto dôvodu priznal postupom podľa § 16 ods. 4 Zákona číslo 514/2003 Z.z. žalobcovi úrok z omeškania, ktorý začína plynúť uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, t.j. lehota žalovanej začala plynúť 28. apríla 2020 a skončila 28. októbra 2020, deň nasledujúci súd žalobcovi z dlžnej sumy priznal úrok z omeškania. S poukazom na to, že žalobca požadoval v žalobnom petite priznanie úroku z omeškania od 01. septembra 2020 bol jeho žalobný návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietnutý.

16. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore nepatrný neúspech v časti požadovaného úroku z omeškania, z tohto dôvodu mu súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.